

90 SEKUND

LAGT TIL RÆTTIS: Rannvá G. Fossaberg

MIRJAM REINERT OLSEN

Nostalgisk av Go'Morgen Danmark

– NÚ EG HAVI VERIÐ Í **FARLOYVI**, DÁMAR MÆR **SERA VÆL UM MORGNARNAR** AT SÍGGJA **GO´MORGEN DANMARK** Á TV2. EFTIR AT HAVA **ARBEITT** SUM **MAKE UP** ARTISTUR Á **TV2**, **VERÐI** EG ALTÍÐ **NOSTALGISK** OG GLAÐ, TÁ EG **SÍGGI** YMISKAR SENDINGAR Í **TV2**. TAÐ SIGUR **MIRJAM REINERT OLSEN**, SUM Í **NÆSTUM** LETUR UPP NÝGGJA **VAKURLEIKASTOVU**

Starv?

Make Up Artist í Make Up Store.

Hvat er tað besta við starvinum?

At eg sleppi at vera kreativ og skapandi, møti nýggjum vøkrum andlitum hvønn dag, sum eg sleppi at gera enn og vakrari.

Hvat ger teg í góðum lag?

Fyrst og fremst at øll míni kærur, tað er familja og vinir, hava tað gott, síðani at møta og síggja nøgdar kundar í Make up Store.

A ella B-menniskja?

Uttan iva eitt stórt B-menniskja.

Hvørjar ítróttargreinar dámar tær og hví?

Av tí eg sjálv eri nokkso klossut, haldi eg tað vera sera imponerandi og flott at síggja skoytuprinsessur á ísinum, hvussu tær so lættar og elegantar fara við fullari ferð, mala runt, upp í luftina og so framvegis. Eisini dámar mær væl fimleik, altíð flott at síggja.

Hvørjum tónleiki lurtar tú eftir?

Mær dámar so at siga allan tónleik, tó lurti eg mest eftir popptónleiki. Mær dámar sera væl nýggju fløguna hjá »Byrta«.

Hvussu eru tínir matvanar?

Eg eti púra vanligt og varierandi, tó royni eg at eta grønt og grovt. Eg eti nógvan fisk og eti nógvar títtar máltíðir. Men sjokolátan hevur eisini stórt pláss í mínum hjarta – eg meini búki.

Hvør er tín fyrimynd?

Míni deiligu, trúføstu foreldur.

Hvat gert tú í frítíðini?

Hetta árið havi eg verið í í barnsburðarfarloyvi, so eg havi havt nokkso nógva frítíð. Her havi eg hugnað mær, trillað barnavogn, gingið túrar, verið í mammubólk, babybio og tilíkt. Men annars elski eg at vera saman við mínari familju, hugna mær saman við vinkonum, ganga túr ella bara slappa av í sofuni.

Hvat fert tú at gera í summar?

Eg havi mega nógva at gera í summar, vit lata nýggju vakurleikastovuna »Stjørnuskotið« upp við síðuna av Make Up Store, so her verður nógv tíð brúkt til tað. Annars fer summarið við at hampa um húsini og vera saman við familjuni. Kanska verður farið onkra útferð her í Føroyum.

Hvør er tín lívrættur?

Stokt ræst kjøt við røtfruktum.

Hvørjum hyggur tú at í sjónvarpinum?

Nú eg havi verið í farloyvi, dámar mær sera væl um morgnarnar at síggja Go'Morgen Danmark á TV2. Eftir at hava arbeitt sum Make up artistur á TV2, verði eg altíð nostalgisk og glað, tá eg síggi ymiskar sendingar í TV2. Annars hyggi eg sera lítið í sjónvarp.

Hvør bók liggur á náttborðinum?

Bíblían.

Enda setningin: Eg kundi hugsað mær, at...

...býurin Tórshavn bleiv meira livandi og spennandi, betri parkeringsmøguleikar í býnum, og at ferðaseðlarnir út í heimin frá Føroyum vóru nógva nógva bíligari.

UMAFTURAFTURUM HØGNI DJURHUUS

Móðurmálsviðursløn 2012

Opið hundabræv

Úr mínum køksvindeyga síggi eg tríggjar býlingsmyndir. Ein eitur Figo, ein eitur Floy og ein eitur Markus.

Rætt er kollgitt, eg síggi tríggjar hundar har úti.

Figo er gráur, Floy er hvítur ella okkurt, sum líkist hvítum, og Markus, tann minsti av teimum og sjálvandi tann, sum goyr mest, er hvítur og brúnur.

Stuttligir at eygleiða. Teir hava hvør sína persónligheit.

Markus er illsintur, so illsintur, at onkur ræðist hann, hóast hann er ikki størri enn eitt væl vaksið noða.

Hann hevur hasa tradítiónina, sum lítir hundar hava, standa og goygja út í tóman heim, fyrst í eina ætt, so eina aðra. Men teir ansa altíð væl eftir, at leiðin heim er opin, so teir kunnu spela heim, rópar onkur bø eftir teimum, ella biður teir halda kjaft eina løtu.

Floy er gamal, og tað sæst eisini. Hann kemur út nakrar ferðir um dagin og um kvöldið. Fer ikki so langt, men kannar nærumhvøvið, snoddar og nýsir alla tíðina. Rópar tú á hann, brosar hann um alt sitt litla hundahøvd og kemur rennandi so frægt hann orkar á sínum gomlu, stuttu beinum. So glaður, hann er.

Floy er gamal, siga tey, øgiliga gamal, 16 ár. Var hann eitt fólk, er hann 112 ár. Tí eitt hundsár er tað sama sum sjeið ár hjá okkum tvíbeintu heidnu hundum.

Figo er styggur. Hann fært tú ikki samband við. Hann hevur eisini so nógva annað at hugsa um. Ræðist kettur millum annað. Noyðist tí alla tíð at vera á varðhaldi, tí kettur eru eisini har úti millum lonirnar. Fírir tó ikki fyri at goygja eftir nógva størri hundum, tá hann veit, at teir eru bundnir.

Markus ræðist ongan, sum ikki er nærri honum enn hundrað metrar, og rýmingarleiðin er opin.

Floy ræðist heldur ongan, men tímir ikki altíð at vera sosialur. Viðhvørt vil hann bara hava frið á sínum stuttu kanningarferðum.

Og so eru tað hundarnir við gomlu borgina í Skopje. Hundar, sum eingin eigur, ella kanska býurin eigur teir. Teir eru ein býlingsmynd.

Teir lógu á bilplássinum og góvu sær ikki far um øll fólkini, hagar komu at síggja gomlu steinarnar. Gamli steinar eru tað einasta, øll heimsins lond hava at sýna ferðafólki, kirkjur, tempul, moskur, borgir og steinarnir í náttúruni, sum forna byggivinnan ikki tók. Enn hava vit nakrar eftir á Glyvursnesi. Tíbetur var borgin afturlatin, tá vit komu hagar, so tað blivu ikki fleiri gamli steinar til okkara tann dagin.

Men hundarnir í Skopje, aftur til teirra, tóku sær av lottum. Onkur brúkti annan sum kodka, har teir lógu á asfaltinum.

So, sum eitt torubrakuttan ávaring frá snarljósi, rúka teir teir á føtur og taka til beins eftir bilplássinum, goyggiandi og glepsandi, hvør óðari enn annar.

Hvat hendir? Jú, har yviri koma tveir menn, hvør við sínum heimahundi í bandi, stórir hundar, men tað forðar ikki heimleysu vegamótunum og bastardunum at gera teimum púra greitt, við goyggiandi argumentum, at her hava teir einki at gera. Hetta er teirra øki og teirra heimland. Teir eru komnir inn um mark.

Serliga tann eini, tann minsti sjálvandi, svartur, er áleyypandi og hevur hug at bíta óbodnu gestirnar í trýnið. Teir eru tó so væl vandir, at teir glepsa ikki aftur.

Menninir við heimahundunum halda leiðina fram, og skjótt eru teir helst afturuttan fyri markið. Og fylgdarliðið vendir við aftur at sova millum turistarnar, sum teir ikki halda vera nøkur hóttan.

Tað giti eg bara, tí, tíverri, bussurin hjá okkum fór, so eg sá ikki, hvussu hendan hundadøðin annars endaði.

Tað einasta, sum, viðhvørt, gongur upp í Føroyum, er barometrið.